

164

UCHWAŁA Nr 158 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1982 r.

w sprawie najniższych wynagrodzeń pracowników.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Najniższe wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy za pełny miesięczny wymiar czasu pracy, obliczone na podstawie:

1, obowiązujących stawek płac zasadniczych i innych składników wynagrodzenia, powiększone o kwoty rekompensat z tytułu wzrostu cen detalicznych, wprowadzonych:

- a) uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200),
- b) uchwałą nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18),

2) obowiązujących stawek płac zasadniczych obejmujących rekompensaty, o których mowa w pkt 1, — wynosi 5.400 zł miesięcznie.

2. Pracownikom, których wynagrodzenie za pełny miesięczny wymiar czasu pracy jest niższe od kwoty 5.400 zł miesięcznie, przysługuje wyrównanie do wysokości tej kwoty; wyrównanie wypłaca się za okres każdego miesiąca łącznie z wynagrodzeniem.

3. Do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, zalicza się:

- 1) wynagrodzenie wynikające z formy płac:
  - a) czasowej — ustalane na podstawie wynagrodzenia za jednostkę czasu pracy,
  - b) akordowej (w tym akord zryczałtowany, nadwyżki akordowe, dopłaty z tytułu progresji akordowej),
  - c) prowizyjnej — uzależnione od wartości obrotu lub produkcji,
  - d) przewidującej udział pracowników w wartości połowów (partu) w rybołówstwie w wysokości 1/12 kwoty wypłaconej za zamknięty okres rozliczeniowy,
- 2) premie wynikające z podstawowych zasad wynagradzania, stosowane obok głównego kryterium naliczania płac (pkt 1), z tym że:
  - a) premię kwartalną wlicza się do wynagrodzenia miesięcznego w wysokości odpowiadającej 1/3 części ostatniej wypłaty tej premii,
  - b) premię wypłacaną za inne niż wymienione pod lit. a) okresy dłuższe od miesiąca wlicza się do wynagrodzenia miesięcznego w wysokości wynikającej z odpowiedniego przeliczenia ostatniej wypłaty tej premii na okres jednomiesięczny,
- 3) dodatki kwotowe do wynagrodzenia, stanowiące podwyżki płac określone w odrębnych przepisach,

4) wartość deputatów, ekwiwalenty za deputaty oraz dodatki branżowe ustalone w zamian za deputaty.

4. Przy obliczaniu wyrównania, o którym mowa w ust. 2, pracownikom zatrudnionym w drugim i następnym zakładzie pracy lub pobierającym emeryturę albo rentę kwotę rekompensaty wypłacanej w głównym lub wskazanym przez pracownika zakładzie pracy lub przy emeryturze albo rencie dolicza się do wynagrodzenia.

§ 2. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 ust. 1 pkt 1, wynagradzanym na podstawie miesięcznych stawek płac, zmniejsza się najniższe wynagrodzenie, ustalone zgodnie z § 1, za każdą godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje, o kwotę wynikającą z podzielenia kwoty 5.400 zł, zmniejszonej o kwoty rekompensat, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, przez liczbę godzin pracy obowiązującej tego pracownika.

2. Pracownikom wymienionym w § 1 ust. 1 pkt 1 wynagradzanym na podstawie godzinowych stawek płac wyrównanie wypłaca się za każdą godzinę pracy. Wyrównanie stanowi różnicę między wynagrodzeniem godzinowym wynikającym z podzielenia kwoty 5.400 zł, zmniejszonej o kwoty rekompensat, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, przez liczbę godzin pracy obowiązującej pracownika w ramach pełnego wymiaru czasu pracy w danym miesiącu, a wynagrodzeniem godzinowym uzyskanym przez pracownika w danym miesiącu według składników wynagrodzenia określonych w § 1 ust. 3.

3. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu najniższe wynagrodzenie miesięczne, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje za 42-godzinny tydzień pracy. Za każdą godzinę pracy w miesiącu, przekraczającą 42 godziny na tydzień, przysługuje wyrównanie ustalone w wysokości stanowiącej różnicę między wynagrodzeniem godzinowym wynikającym z podzielenia kwoty 5.400 zł, zmniejszonej o kwoty rekompensat, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, przez liczbę godzin pracy w miesiącu, wynikającą z 42-godzinnego tygodnia pracy, a wynagrodzeniem godzinowym pracownika, obejmującym składniki wynagrodzenia określone w § 1 ust. 3.

4. Do pracowników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, stosuje się przepisy ust. 1—3, z tym że kwoty 5.400 zł nie zmniejsza się o kwoty rekompensat.

§ 3. 1. Najniższe wynagrodzenie zasadnicze pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, wynikające z osobistego zaszerogowania, określone w stawkach miesięcznych, podwyższa się do kwoty 3.200 zł miesięcznie.

2. Najniższe godzinowe wynagrodzenie zasadnicze pracowników wynagradzanych na podstawie godzinowych stawek płac, wynikające z osobistego zaszerogowania, ustala się dzieląc kwotę 3.200 zł przez liczbę godzin pracy stanowiącą pełny wymiar czasu pracy obowiązujący pracownika.

3. Pracownikom, do których może być stosowany wymiar normalnego czasu pracy wyższy niż 42 godziny prze-

ciętnie na tydzień, najniższe wynagrodzenie zasadnicze określone w ust. 1 przysługuje za 42-godzinny tydzień pracy.

§ 4. Wynagrodzenie młodocianych odbywających naukę zawodu bądź przyuczanych do wykonywania określonej pracy ustala się w odpowiednim stosunku procentowym do kwoty 3.200 zł miesięcznie; przepisów § 1—3 nie stosuje się.

§ 5. 1. Wzrost wynagrodzenia, o którym mowa w uchwale, następuje w ramach zakładowych środków przeznaczonych na wynagrodzenia.

2. Minister Finansów pokryje z rezerwy budżetowej skutki finansowe wynikające z wprowadzenia w życie w 1982 r. przepisów uchwały w jednostkach budżetowych

oraz w zakładach budżetowych i dokona odpowiedniego podziału tych środków.

§ 6. Kwoty wydatków poniesionych na wyrównanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w § 1, wyłącza się w 1982 r. z przyrostu wynagrodzeń podlegającego obciążeniu na rzecz Państwowego Funduszu Aktywności Zawodowej.

§ 7. Traci moc uchwała nr 271 Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1981 r. w sprawie ustalania najniższych wynagrodzeń pracowników (Monitor Polski Nr 33, poz. 293).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

165

UCHWAŁA Nr 172 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie służby pracowniczej w państwowych jednostkach organizacyjnych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 250 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1973 r. w sprawie służby pracowniczej w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 53, poz. 297) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Uchwała określa zasady organizacji i zadania służby pracowniczej w państwowych jednostkach organizacyjnych, zwanych dalej „zakładami pracy”, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Zasady organizacji i zadania służby pracowniczej w przedsiębiorstwach działających na podstawie ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122) określają regulaminy organizacyjne.

3. Zasady organizacji i zadania służby pracowniczej w ministerstwach (urzędach centralnych) oraz terenowych organach administracji państwowej określają odrębne przepisy.”

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Służbę pracowniczą tworzą komórki organizacyjne lub stanowiska pracy do spraw osobowych, kształcenia i dokształcania, socjalnych i bytowych oraz analiz społecznych.”

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Do zadań służby pracowniczej należy w szczególności:

1) inicjowanie i realizowanie polityki kadrowej, socjalnej i placowej zakładu pracy,

2) prowadzenie obsługi spraw, osobowych i socjalnych załóg oraz informowanie o prawach i obowiązkach pracowniczych,

3) współdziałanie z innymi służbami, organizacjami i komisjami społecznymi oraz politycznymi działającymi w zakładzie pracy w dziedzinie rozwiązywania spraw pracowniczych i zapobiegania powstawaniu konfliktów indywidualnych i zbiorowych.

2. Służba pracownicza, realizując zadania polityki społecznej w zakresie spraw pracowniczych, współdziała z wydziałami zatrudnienia i spraw socjalnych terenowych organów administracji państwowej.”

4) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W służbie pracowniczej należy zatrudniać pracowników o wysokich kwalifikacjach zawodowych, zwłaszcza osoby z wykształceniem wyższym w dziedzinie ekonomiki pracy i polityki społecznej, prawa i administracji, psychologii, socjologii, pedagogiki, oraz osoby, które ukończyły średnie studia zawodowe lub szkołę policealną.”

5) § 6 skreśla się;

6) w § 7 pkt 2 skreśla się wyrazy: „ust. 1”;

7) w § 8 skreśla się ust. 2;

8) § 9 i 10 skreśla się;

9) załączniki nr 1 i 2 do uchwały skreśla się.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski